

Iarna nu ține o veșnicie

JANETTE OKE

Iarna nu ține
o veșnicie

Seria Anotimpurile inimii

Editura Casa Cărții, Oradea
2010

Copyright © 1988 by Janette Oke
Originally published in English under the title
Winter is not Forever
by Bethany House Publishers,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Iarna nu ține o veșnicie

de Janette Oke

Copyright © 2010 Editura Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30,

410670 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OKE, JANETTE**

Iarna nu ține o veșnicie / Janette Oke. - Oradea :
Casa Cărții, 2010

ISBN 978-973-8998-80-3

821.135.1-31

Traducerea: Cristina Giurgiu

Editarea: Simona Tămaș

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adrian Mihocăș

Dedicată memoriei Amandei Janette, al treilea copil dintre nepoții noștri, fiica lui Terry și Barbara și sora mai mică a lui Ashley, care s-a alăturat familiei noastre în 25 iunie 1987 și și-a isprăvit scurta misiune în 10 septembrie 1987.

A fost o fetiță atât de sănătoasă și veselă! Am iubit-o mult și ne-a îndurerat teribil moartea ei.

Și dedicată bunicilor Amandei, Koert și Carol Dieterman și tuturor cititorilor care au fost alături de noi în această durere.

Dumnezeul nostru iubitor și credincios ne șterge lacrimile, ne toarnă balsam pe inimile zdrobite, iar cerul devine un loc și mai drag pentru noi.

„Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.”

JANETTE OKE s-a născut în Champion, Alberta, într-o familie de fermieri din preriile Canadei și a crescut într-o familie mare, plină de râsete și dragoste. Ea este absolventă a Colegiului Biblic Mountain View din Alberta, unde l-a întâlnit pe soțul său, Edward, cu care s-a căsătorit în mai, 1957. După ce au slujit bisericile din Indiana și Canada, familia Oke și-a petrecut câțiva ani în Calgary, unde Edward a slujit în câteva funcții în Colegii, în timp ce Janette a continuat să scrie. Ea a scris în jur de cincizeci de romane pentru adulți și copii, iar vânzările totale ale cărților ei ajung până aproape de treizeci de milioane de exemplare.

Familia Oke are trei fii și o fiică, toți căsătoriți, și se bucură de cei doisprezece nepoți. Edward și Janette sunt activi în biserica locală și locuiesc lângă Didsbury, Alberta.

Cuprins

<i>Personaje</i>	8
1. Decizii	9
2. Întrunirea	15
3. Vești grozave	23
4. Aflarea veștii	31
5. Absolvirea	39
6. Munca la fermă	49
7. Mai multe decizii	55
8. Duminică	61
9. Iarnă	69
10. Limanul	77
11. O vizită	85
12. În așteptarea primăverii	91
13. Progrese	99
14. Împărtășirea veștii	103
15. Sosirea	109
16. Vizita	117
17. Crăciunul	125
18. Viața merge înainte	133
19. Aranjamente	141
20. Schimbări	149
21. Treieratul	159
22. Toamna	167
23. Adaptarea	175
24. Necazurile iernii	185
25. Chester	191
26. Willie	199
27. Chemarea lui Dumnezeu	207

Personaje

Joshua Chadwick Jones – Josh a fost crescut de bunicul său, de unchiul și de mătușica lui după ce părinții i-au murit într-un accident pe când era doar un prunc în scutece. În jurul vârstei de cincisprezece ani s-a mutat în oraș pentru a-și continua școala, locuind împreună cu mătușa Lou și cu soțul acesteia, pastorul Nat Crawford. Zilele de sfârșit de săptămână și le petrecea la fermă, alături de ceilalți membri ai familiei.

Lou Jones Crawford – Mătușa lui Joshua, mai mare decât el doar cu câțiva ani. Acum Lou este soție de pastor și dorește cu ardoare să devină mamă, după ce și-a pierdut primul copil la naștere.

Bunicul – Proprietarul fermei unde a crescut Joshua și singurul părinte pe care l-a cunoscut acesta.

Unchiul Charlie – Fratele tăcut al bunicului, de mare ajutor acestuia. Împreună au îngrijit de fermă timp de mai mulți ani.

Willie – prietenul din copilărie al lui Josh. Au trecut prin multe aventuri împreună, iar unul dintre lucrurile care-i leagă este credința și dedicarea lor față de Dumnezeu.

Camellia – prima dragoste a lui Josh. Acesta și-a dat seama curând că credința lui și necredința ei nu sunt compatibile.

Domnul și doamna Foggelson – Tatăl și mama Camelliei. El este dascălul școlii din localitate, iar ideile sale despre evoluție au stârnit împotrivire în rândul localnicilor. Doamna Foggelson a fost creștină până la căsătorie.

Capitolul 1

DECIZII

— Te-ai hotărât?

Vocea insistentă a lui Willie îmi atrase atenția. M-am răsucit spre el ca să-l privesc, căci cuvintele lui n-aveau niciun sens.

— Ce vrei să faci după terminarea școlii? mă întrebă. Vrei să te faci slujitor al bisericii... sau ce?

Sau ce? răsună în mintea mea ecoul întrebării lui. *Ce?*

Îmi pusesem această întrebare de nenumărate ori, așa cum mi-o puneam și Willie acum. Și încă nu primisem răspuns. Mai aveam doar o lună până la terminarea școlii și mi se părea că eram singurul din toată școala care nu știa exact ce să facă cu viața lui după acea măreață zi a absolvirii. Dar asta nu pentru că nu mă gândisem. De fapt, gândul mă frământa aproape tot timpul. Mă rugasem pentru asta, iar membrii familiei mele mă asiguraseră că și ei se rugau. Dar încă nu aveam un răspuns la întrebarea lui Willie, decât „nu știu încă”. Iar răspunsul acesta îl dădusem de multe ori până acum.

Probabil că mă încruntasem, căci Willie îmi înțelese dilema. Nu așteptă răspunsul – nu în cuvinte, cel puțin; continuă să spună ce avea de spus.

— Dumnezeu are timpul Lui pentru fiecare, și cu un motiv întemeiat, spuse el dus pe gânduri. Asta nu înseamnă că nu știe ce te așteaptă în viitor. Când va veni vremea...

Am încetat să-i mai ascult cuvintele o clipă, iar mintea îmi zbură la alte lucruri. Willie își planificase deja viitorul. Dumnezeu îl chemase să fie misionar; Willie urma să plece la sfârșitul verii la Școala Biblică în partea de est a Statelor Unite. Cred că-l invidiam.

„Cred că-i o mare ușurare să știi ce vrea Dumnezeu să faci”, am murmurat eu în șoaptă.

– Încă nu-mi vine să cred, spunea Willie când mi-am îndreptat atenția din nou spre el. Aproape toată viața mea – cel puțin atât cât îmi aduc aminte – m-am dus la școală, în fiecare zi. Iar acum suntem pe punctul de-a absolvi. Nu-mi vine să cred! Încă mi se pare că nu-i adevărat.

Am scuturat undița ca și când aș fi vrut să-i mai trezesc pe peștii adormiți din apă. De fapt, mă gândeam la cuvintele lui Willie. Părea ciudat. De-a lungul anilor discutasem adesea despre cât de bucuroși vom fi când vom termina școala și o vom lăsa în urmă, iar acum, când eram la un pas de ziua aceea, nu simțeam nicio bucurie. De fapt, eram chiar speriat. Niciodată n-aș fi îndrăznit să spun vreunui dintre băieți ce simțeam – întotdeauna făceam pe vitejii când vorbeam despre ziua în care vom scăpa din „închisoare”. Spuneam că o s-o luăm la sănătoasa, chiuind și azvârlindu-ne beretele în aer. Știam că trebuie să facem asta ca să păstrăm tradiția. Se presupunea că noi, băieții, uram școala și vom fi mai mult decât bucuroși să scăpăm de ea, însă, în același timp, aveam o senzație ciudată în stomac ori de câte ori mă gândeam la absolvire.

Am cugetat la cuvintele lui Willie și am început să mă agit, pretinzând că îmi amortise spatele de cât șezusem nemișcat într-un singur loc, așteptând până când vreun pește se va hotărî că-i este foame. Mi-am scuturat din nou undița și am observat că-mi pierdusem momeala din cârlig. Speram că Willie nu observase. Nu prea aveam chef de pescuit și nici nu vroiam să mai pun o momeală în cârlig. Însă nici nu eram pregătit să mă îndrept spre casă.

Nu-mi puteam imagina viața fără școală, așa cum spusese și Willie. Dacă eram sincer cu mine însumi, trebuia să recunosc că îmi vor lipsi cursurile zilnice, pauzele și accesul la cărți. Poate că voi simți mult lipsa tuturor acestora, însă nu eram gata să-mi împărtășesc gândurile cu nimeni – nici chiar cu Willie.

Desigur, Willie nu trebuie să-și facă probleme, mi-am spus aproape invidiindu-l. La toamnă o să studieze într-o școală nouă, o să aibă cărți noi și prieteni noi. Am încercat să-mi găsesc altă poziție.

— Uite, spuse Willie, reazămă-te de trunchiul ăsta puțin.

— Nu, am răspuns ridicând privirea spre cer. Oricum, aproape că e timpul să plec la treabă. Și peștii astăzi nu prea au chef să muște.

Ochii lui Willie sclipiră ca și când ar fi încercat să-și înăbușe un zâmbet. Văzusem aceeași privire în ochii săi atunci când dascălul nostru ținuse o carte cu susul în jos în timp ce preda elevilor și când Agatha Marshall mușcase din sandviș și mâncase furnica ce se urcase pe pâine și când legasem unul de celălalt șireturile de la încălțările lui Avery în timp ce acesta se tolănise pe iarba din curtea școlii, în pauză.

M-am uitat bănuitor la Willie.

— N-am văzut niciodată vreun pește care să muște fără momeală, Josh, spuse el, zâmbind acum larg. În ultima jumătate de oră nici n-ai mai avut momeala în cârlig, mă informă chicotind.

— Și de ce nu mi-ai spus? l-am întrebat prefăcându-mă supărat.

Willie deveni serios.

— Nu cred că-ți prea arde de pescuit. Toată ziua gândurile ți-au fost aiurea.

Mi-am scos din apă cârligul gol și m-am apucat să-l șterg cu grijă pe iarbă, desprinzându-l din ața de pescuit. Willie mă lăsă să lucrez în tăcere până când am isprăvit de strâns echipamentul de pescuit.

— Încă te mai preocupă Camellia? se aventură să mă întrebe în cele din urmă în timp ce ne îndreptam spre fermă, după ce ne adunasem lucrurile.

— Camellia? Mi-am ridicat capul la auzul numelui.

Willie îmi susținu privirea. Întrebarea rămase între noi, fără a primi răspuns. Nu mă prea puteam ascunde de el și chiar aveam nevoie de cineva cu care să pot vorbi. Am hotărât să nu mă mai feresc de el.